

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško, a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobkyně: **M. K.**, narozená „X“
bytem „X“
zastoupená advokátem Mgr. Ondřejem Líbalem
sídlem Kostelní 172, 411 08 Štětí

proti
žalovanému: **Město Štětí**
sídlem Mírové náměstí 163, 411 08 Štětí
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Rajchlem
sídlem Jungmannova 1010, 413 01 Roudnice nad Labem

v řízení o žalobě proti nezákonnému zásahu žalovaného

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala určení, že vstup na pozemky ve vlastnictví E. K. parc. č. „X“, orná půda, a parc. č. „X“, zastavěná plocha a nádvoří, v obci „X“, k. ú. „X“, zapsané u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Litoměřice, na LV „X“ (dále jen „pozemky“), které žalobkyně užívá na základě nájemní smlouvy, k němuž došlo dne 13. 7. 2019 v době okolo 23:30 hod. při zákroku strážníků Městské policie Štětí P. B. a I. Č. proti J. K., byl nezákonným zásahem správního orgánu. Dále žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení.
2. Předně je nutné uvést, že k podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), je legitimován ten, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo. Podle § 84 odst. 1 s. ř. s. **musí být žaloba podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o**

nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo. Podle odst. 2 téhož ustanovení platí, že zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.

3. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Odst. 2 citovaného ustanovení pak stanovuje, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.
4. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh odmítne, jestliže byl návrh podán předčasně nebo opožděně.
5. Žalobkyně včasnost své žaloby, která byla soudu prostřednictvím datové schránky doručena dne 25. 5. 2020, opřela o tvrzení, že se o vstupu na pozemky v jejím užívání a napadení svého manžela J. K. ze strany strážníků městské policie dozvěděla od něj až v dubnu roku 2020, a to v souvislosti se zahájením jeho trestního stíhání ve věci vedené u PČR SKPV Litoměřice, č. j. KRPU-19907/TČ-2020-040672. Manžel žalobkyně o incidentu (tj. vstupu na pozemky a napadení strážníky městské policie) žalobkyni dříve neinformoval, protože jí nechtěl těmito záležitostmi stresovat. V době incidentu na místě samém nebyla. Žalobkyně se domnívá, že se na předmětné místo pravděpodobně dostavila neter jejího manžela; konkrétně M. K., která je žalobkyni i fyzicky podobná. Žalobkyně nikdy nebyla ve věci vyslýchána a neobdržela od žádného orgánu státu žádnou písemnou ani ústní informaci k otázce manželova napadení strážníky.
6. Soud pak ze správního spisu a z provedeného dokazování při jednáních zjistil tyto podstatné okolnosti svědčící pro opožděnost žaloby.
7. Soud při jednání dne 13. 10. 2021 vyslechl svědkyni M. K., z jejíž výpovědi vyplynulo mimo jiné následující. J. K. je strýcem svědkyně M. K. Dne 13. 7. 2019 byla svědkyně na zábavě s celou rodinou, včetně J. K. a žalobkyně. J. K. odjel ze zábavy dříve s tím, že se pro ně vrátí, až budou chtít. Následně došlo k zákroku strážníků městské policie vůči J. K. Manželský vztah J. a M. K. popsala jako pěkný, manželé spolu žijí ve společné domácnosti.
8. Dále právní zástupce žalobkyně při tomtéž jednání uvedl, že byl toho dne rovněž na předmětné zábavě a že ho J. K. s dcerou E. K. vezl domů.
9. Soud při jednání dne 24. 11. 2021 zopakoval dokazování provedené před správním orgánem, a to přehrání audiovizuálních záznamů z osobní kamery strážníka P. B. označených 2019_0713_233158_006.MOV, 2019_0713_233458_007.MOV, které na sebe časově navazují (č. l. 13 správního spisu). Na prvním záznamu zachycujícím jednání městských strážníků na místě samém v čase 2:18 minut je na pozadí zřetelně slyšet telefonický hovor J. K., v němž oslovuje volanou osobu „Markéto“, přičemž jí sděluje, že

ho „tady“ zadrželi policisté, dále, že „*musíte se nějak dostat domů*“ a že půjde na policii. Následně k otázce volané osoby sděluje, že „*ho vyložil a že mu to nebere*“. Poté uvedl, že ho „*údajně nabáněli na majáky a že to bylo na něj*“, „*škrtili ho – městská policie – na ulici*“, „*teď to zapírají*“, „*teď půjde na státní něco sepisovat*“, „*prosím tě, kde máš doklady od auta.*“ Na druhém záznamu je v úvodu slyšet J. K., jak říká volané osobě: „*Kde máš peněženku doma. Já budu tady, ještě jsem doma.*“ Dále soud provedl dokazování žalobkyní předloženým výpisem z katastru nemovitostí k vlastnictví M. N. Š.

10. Na základě shora uvedeného objektivního zachycení skutečností na místě samém má soud za jednoznačně prokázané, že J. K. volal bezprostředně po předmětném incidentu s Městskou policií Štětí na pozemcích v užívání jeho manželky, právě své manželce M. K. - tj. žalobkyni, které tak zřejmým způsobem popsal též základní rysy namítaného zásahu proti jeho osobě, včetně toho, že se incident odehrál v místě jejich bydliště. Ve světle provedeného dokazování se tudíž ukázalo jako nepravdivé tvrzení žalobkyně ohledně okamžiku, kdy se dozvěděla o vstupu na pozemky a napadení manžela městskou policií. Byť soud konstatuje, že popis události, resp. jednotlivých úkonů městských strážníků vůči žalobci, ze zachyceného telefonního hovoru není zcela detailní, bez pochyb postačuje pro závěr, že se žalobkyně dozvěděla již dne 13. 7. 2019 o zásahu městských strážníků proti jejímu manželovi, proti němuž aktuálně brojí žalobou. Je zřejmé, že J. K. okolnosti zásahu strážníků proti jeho osobě nijak před žalobkyní neskrýval, jak zřetelně vyplývá z rekapitulace obsahu telefonického hovoru ze dne 13. 7. 2019.
11. Soud nepovažoval za nutné ověřovat tvrzení žalobkyně, že J. K. ve skutečnosti telefonoval svojí tchýní M. N. Š., neboť toto tvrzení je v rozporu se zjištěnými skutečnostmi. Z audiovizuálního záznamu je zřejmé oslovení „M.“ a celý obsah hovoru směřuje evidentně k osobě spolužijící ve společné domácnosti s J. K. Paní M. N. Š. však žije v obci „X“, což vyplývá jak z tvrzení právního zástupce žalobkyně, tak z listu vlastnictví provedeného jako důkaz při jednání.
12. Soud proto ve věci uzavírá, že do sféry žalobkyně se informace o předmětném zásahu městské policie dostala již dne 13. 7. 2019 a tento den byl tedy určujícím pro počátek subjektivní dvouměsíční lhůty k podání žaloby proti nezákonnému zásahu. Tato lhůta následně marně uplynula dne 13. 9. 2019, přičemž předmětná žaloba byla podána až dne 25. 5. 2020.
13. S ohledem na výše uvedené tak soudu nezbylo než učinit závěr, že předmětná žaloba byla podána opožděně, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená dvouměsíční lhůta k jejímu podání. Proto byl soud nucen podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. žalobu jako opožděnou výrokem I. usnesení odmítnout.
14. V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. výrokem II. usnesení nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
15. Jelikož žaloba nebyla odmítnuta před prvním jednáním, nemá žalobkyně podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, právo na vrácení soudního poplatku.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 24. listopadu 2021

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu